ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Διεύθυνσις:
ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ
Ὁδὸς Ζαΐμη 136΄

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΙΓΛΗ: Σήμερον 4—12 μ.μ. «Χουντινί», κατάλληλον.

ΑΣΤΥ: Σήμερον 4—12 «Οἱ Γενναῖοι τραβοῦν μπροστά».

ΑΤΤΙΚΟΝ: Σήμερον 3—12.45 «Καὶ οἱ 14 ἦταν ὑπέροχοι» κατάλληλον

ΕΛΙΤ: Σήμερον «Σμῆνος 633» 4.15 —12.15

ΙΝΤΕΑΛ: Σήμερον 3—12.45 «Στὴν σκιὰ τῶν 4 Γιγάντων», ἀκατάλληλον.

ΠΑΛΛΑΣ: Σήμερον 4.15—12.15 «Ἡ Μάχη τῶν Σιδηροδρόμων», κατάλληλον

ΠΑΝΘΕΟΝ: Σήμερον 4—12. 15 «Ὑπὸ δυὸ σημαίας», κατάλληλον.

ΡΕΞ: Σήμερον 4—12 «Ὀργισμένο ἀπομεσήμερο», ἀκατάλληλον.

ΣΙΝΕ-ΜΑΡΙ: Σήμερον 4—12 «Ἡ Τίγρις τοῦ Κάτς».

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΝΥΚΤΟΣ

Πραγιάννης Κωνστ. Κορίνθου 266, Ραβαζούλας Ἰωάννης Γερμανοῦ 1.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ Ι.Κ.Α.

Βασιλόπουλος Γεώργ. Ἀγ. Νικολάου 65, Βαγενᾶ Κλ. Μαιζῶνος 119, Δαδιώτη Κλ. Ἀγ. Νικολάου 11, Εὐαγγελλοπούλου Κλ. Γερμανοῦ 35, Ζουριπουλο- Κων. Μαιζώνος 100, Κωνσταντοπούλου Ἀθηνᾶ Ἀγ. Ἀνδρέου 42, Κουρλαμπᾶς Λεων. Πλ. Γεωργίου Α', Παπαβασιλόπουλος Γεώργ. Γούναρη 31, Παπαδόπουλος Ἀντ. Κορίνθου 260, Ρηγοπούλου Ἐλ. Ἀγ. Ἀνδρέου 114, Τριανταφυλλόπουλος Χρ. Γερμανοῦ 117.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Σήμερον Δευτέραν 15.2.65 καὶ ὥραν 10ην π.μ. εἰδικὸν συγκρότημα ἀντιπροσώπων τῶν Ἀμερικανικῶν Ἑταιρειῶν κατασκευῆς ἀκουστικῶν θέλει ἐπισκεφθῆ τὴν πόλιν μας καὶ ἐξετάσῃ δωρεὰν ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους πάσχοντας ἐκ βαρυκοΐας συστήσῃ δὲ ἀνάλογον θεραπείαν.

Ἡ ὅλη ἐργασία θέλει γίνῃ εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ κ. Νικολάου Λαγουμιτζῆ Λεωφ. Γούναρη 17, τηλ. 66.51, χάρις εἰς τὰς ἐντόνους ἐνεργείας τοῦ ὁποίου ἡ ἐρευνητικὴ αὐτὴ ἐνέργεια λαμβάνει χώραν εἰς τὴν πόλιν μας.
(Ἐκ τῆς Νέας Ω.Ρ.Λ. Κλινικῆς Πατρῶν)
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΓΟΥΜΙΝΤΖΗ
Λεωφ. Γούναρη 17, τηλ. 66-51

SELECT
ΕΙΜΑΣΤΕ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟΙ

Πρότυπον Ἐπιστημονικὸν Ἰνστιτοῦτον Αἰσθητικῆς καὶ Φυσιοθεραπείας VISASISME ΙΟΥΛΙΑΣ Β. ΚΑΤΣΑΡΔΗ διπλωματούχου UNIVERSITE DE BEAUTE DE PARIS, Σχολῆς Γ. ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ καὶ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ. Γενικὴ Αἰσθητικὴ προσώπου καὶ σώματος. Φυσιοθεραπεία. MAGUILLAGE. Εἰδικὸν μακιγιάζ διὰ τὰς ἐμφανίσεις καὶ τοὺς χορούς κατὰ τὰς Ἀπόκρεω. MASSAGE. Ἀπεκλειστικότης εἰς ΕΠΙΜΕΤΩΠΙΑ καὶ ΥΠΟΓΝΑΘΙΑ διὰ τὰς ρυτίδας. ΠΛΗΡΗΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ εἰς σύγχρονα ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ καὶ ΟΡΓΑΝΑ Αἰσθητικῆς. Κινησιοθεραπείας Ἠλεκτροθεραπείας, Ἀκτινοθεραπείας καὶ Ὑδροθεραπείας. Ἐφαρμόζει τὰς τελευταίας μεθόδους Αἰσθητικῆς καὶ Φυσιοθεραπείας σύμφωνα μὲ τὰ περίσματα Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Λωζάννης κατὰ Ἰούλιον 1964 εἰς τὸ ὁποῖον παρέστη ὡς μέλος τοῦ. Παρηκολούθησε καὶ ἐφαρμόζει τοὺς τρόπους ἐργασίας τῶν οἴκων GERMAINE MONTE·I·L, QUERLAIN, ARDEN, Dr PAYOT ORLAND. Συνεργάζεται ἐπὶ ΟΡΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ καὶ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΑΣ μὲ διακεκριμένον ἐν Ἀθήναις χειρουργὸν Αἰσθητικὸν καὶ Παθολόγον ἰατρόν. Παρέχει συμβουλὰς. Δέχεται Γεροκωστοπούλου 2 4 (Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου 3ος ὄροφος) τηλ. 71—360.

"Ας φύγη καί ἄς πιστεύη ὅ,τι θέλει

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΗ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΟΥ

Τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Θεοκλήτου Διονυσιάτη

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῆς ἡμέρας ἀπό τινων μηνῶν. Κατηγορεῖται ἐπὶ ἀθεΐᾳ, ὑλισμῷ, ἀμοραλισμῷ. Ἐν τεύθει προκύπτει τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς ἰδιότητός του, ὡς φορέως τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος τῆς Παιδείας, μὲ τὰς ἐλευθερίους ἰδέας του. Ὁ ἴδιος διαμαρτύρεται, ἀλλ' οἱ κατηγοροῦντες προσάγουν συντριπτικὰ στοιχεῖα: Τὰ συγγράμματά του αὐτὰ τὸν κατηγοροῦν. Εἶναι τόσον διάχυτον τὸ ὑλιστικὸν καὶ ἀνηθικιστικὸν εἰς αὐτὰ στοιχεῖον, ὥστε πᾶσα ἀπόπειρα ἀθωώσεώς του νὰ ἀποβαίνῃ ματαία. Χαρακτηριστικὸν δὲ εἶναι, ὅτι, θέλων, τὲ λευταίως, νὰ ἀποσείσῃ τὰς συγκεκριμένας κατηγορίας ἐναντίον του, προέβη εἰς δημοσίευσιν τοῦ «ΠΙΣΤΕΥΩ» του, συλλέξας, μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐλάχιστα ἀρθρογραφήματά του — τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ περιέκοψε. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ πείσῃ διὰ τούτων τοὺς ἀναγνώστας ὅτι ἔγεται χριστιανικὼν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων, κατορθώνει νὰ στερεώσῃ τὰς κατηγορίας, ὅτι στερεῖται παντελῶς μεταφυσικοῦ ἔρματος. Προκαλούμενος δέ, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἀρνητικὰς μεθόδους ἀμύνης, προβαίνων εἰς θετικὴν ὁμολογίαν πίστεως, καὶ φεβούμενος τὴν ἄρνησιν τῆς ἀπιστίας του, προτιμᾷ τὰς ἀριστολογίας καὶ τὰς ὕβρεις, γεγονὸς μαρτυροῦντὴν ἀπορίαν του εἰς ἐπιχειρήματα. Ἤδη, εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τὴν ὁμοσίαν γνώμην ὡς ἄθεος ὑλοζωῶν καὶ ἀνηθικιστής, κατηγορηθεὶς εἰς τὸ παρελθὸν τρις ὡς ἐκπαιδευτικὸς δὰ τὰ φρονήματά του.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ κ. Παπανούτσος ἔχει πολλοὺς ὑποστηρικτάς, ἀπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μέχρι καὶ ἐλευθεριόφρονων τινῶν «καλάμων», πτωμένων ὑπὲρ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ των ἐνδιαφέροντος. Οὕτω τὸ θέμα Παπανουτσου ἐχει προσλάβει διαστάσεις σοβαρὰς μεταξὺ τοῦ ἐνσυνειδήτως θρησκευομένου Ὀρθοδόξου κόσμου καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σκέπτονται φιλελευθέρως ἢ ὑλιστικῶς ἢ εἰδωλολατρικῶς. Δηλαδὴ εὑρισκομεθα πλέον πρὸ μιᾶς ἀποκεκαλυμμένης μορφῆς συγκρούσεως Χριστιανισμοῦ καὶ εἰδωλολατρείας ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ κλίματι τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποστηρικταί του εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ μὴ δώσουν τὴν νίκην χωρὶς πολλοὺς ἀγῶνας. Ἡ ἐρχομένη πτῶσις τοῦ κ. Παπανούτσου ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ρυθμιστοῦ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδείας, δὲν θα εἶναι μόνον μία ἥττα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα, ἀλλὰ καὶ μια ἀποδοκιμασία τῶν ἐλευθεριόφρων ἀντιλήψεων ὑπουργοῦ καὶ ὑφυπουργοῦ Παιδείας, ὡς καὶ ὅλων τῶν συνοδοιπόρων των. Δ ὅτι ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀπατώμεθα, ὡς πρὸς τὰς κοσμοθεωρητικὰς πεποιθήσεις των προισταμένων τοῦ διαβεβλημένου κ. Παπανούτσου, ὅστις ἀποτελεῖ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν των. Ἡ διαφορὰ κεῖται, εἰς τὸ ὅτι ὁ τελευταῖος εἶναι θεωρητικώτερος καὶ φιλοσοφικώτερος τῶν πρώτων. Ἀκριβῶς ὅια τοῦτο, ἡ μάχη θὰ προσλάβῃ ὀξείας φάσεις μερὶς ὅτου καταπέσῃ τὸ εἴδωλον ἐκ τοῦ βάθρου του, ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Συντάγματος καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν, τῶν ἐλέγων, τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἤθελον νὰ μνημονεύσω ἑνὸς στοιχειώδους ἠθικοῦ ζητήματος διὰ τὸν κ. Παπανοῦτσον. Δὲν ἐξετάζω ἐὰν θεολόγος ὤν — διὰ νὰ σπουδάσῃ κανεὶς θεολογίαν ὑποτίθεται ὅτι ἔχει κᾶποιαν πίστιν — καὶ «ναυαγήσας περὶ τὴν πίστιν», μετεβλήθη εἰς ἕνα ἀπειθάρχητον φιλοσοφικὸν πνεῦμα, χαρακτηρ ζόμενον μὲ ὅσας βασικὰς ἀντιλήψεις τοῦ καταμαρτυροῦν — ἄλλον τοῦ καταμαρτυροῦμεν, διότι εἶμαι καὶ ἐγὼ μάρτυς κατηγορίας. Ἐξετάζω τὸ πῶς ἐδέχθη νὰ συμβιβάσῃ μίαν θέσιν προβλέπουσαν πίστιν εἰς τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη, μὲ τὴν προσωπικότητά του, σαφῶς ἀποδεχομένην μόνον τὸ πρῶτον σκέλος, καὶ αὐτὸ παραμορφωμένον, τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος καθορ.ζομένης ἰδεολογικοθρησκευτικῆς συνθέσεως. Δὲν νομίζω, ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτὴ περιποιεῖ τιμὴν εἰς ἕνα ἐλεύθερον φ λοσοφικὸν πνεῦμα, ποὺ ἐμελιώδες γνώρισμά του πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐντιμέτρης καὶ ἡ ἀξιοπρέπε α. Εἰς τὰς δημοκρατίας, τὸ ἐλευθέρως σκέπτεσθαι καὶ φρονεῖν ἀποτελεῖ ἀναφαίρετον δικαίωμα. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ μέχρι τῆς κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ὑπεισδύσεώς του εἰς ἕνα λε τούργημα ὅπου ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως ἔχει κάποιους περιορισμούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἀποδέχεται, ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις. Διὰ τοῦτο τὸ συμφερώτερον εἰς τὸν ἀποτηθέντα καὶ ἀπατήσαντα τὸν χριστιανικὸν κόσμον Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων, εἶναι ἡ ἀξιοπρεπὴς παραίτησις ἀπὸ ἕνα λειτούργημα ποὺ δὲν πιστεύει, διὰ νὰ μὴ χάσῃ μετὰ τῆς θέσεως καὶ τὴν τιμήν. Διότι οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἑλλάδος κηδόμενοι τῆς ἀγωγῆς τῶν ἐξ ὅλων τῶν σημείων βαλλομένων ἠθικῶς τέκνων των, δὲν θὰ παύσουν ἀγωνιζόμενοι μέχρις ἀντικαταστάσεώς του.

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΣ — Μοναχὸς

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΙΟΥ

ΑΙΓΙΟΝ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Καθολικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ἡ δευτέρα μεγάλη συγκέντρωσις γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου Θηλέων Αἰγίου, γενομένη εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Γυμνασιακοῦ Διδακτηρίου περὶ τὴν 11ην πρωϊνὴν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Ὡμίλησαν ἐν ἀρχῇ μὲν ὁ ἐγκριτος Γυμνασιάρχης κ. Ἠλίας Δροσόπουλος ὅστις μὲ ἔκδηλον τὸ ὑπὲρ τῆς Νεολαίας ἐνδιαφέρον ὑπέδειξεν πλεῖστα μέτρα διὰ τὸ καλὸν τῆς Νεότητος καὶ ἐζήτησε στενωτέραν συνεργασίαν σχολείου καὶ οἰκογενείας, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς γονέων κ. Ἰωάννης Βασιλάτος βιομήχανος ὅστις ἐξῆρε τὸ ἔργον τοῦ Γυμνασίου καὶ παρουσίασε τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνδιαφερθοῦν ἐπισημότερον οἱ γονεῖς κλπ συστήσας ἐν τέλει νὰ συσπειρωθῶσιν ὅλοι περὶ τὸν ἀνασυσταθέντα Σύλλογον Γονέων.

Ἀκολούθως ἐγένοντο ἄρχαι ρεσίται διὰ τὴν ἀνάδειξιν τακτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος ὁ κ. Ἰωάννης Βασιλάτος, Βιομήχανος. Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γεώργιος Κουτσουμπῆς Βιβλιοπώλης, Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀνδρέας Ἀναστασόπουλος, Λογιστὴς Ταμίας ὁ κ. Ἰωάννης Θεοτοκάτος ἀνώτερος ὑπάλληλος Χαρτοποιΐας, Κοσμήτωρ ὁ κ Ντίνος Δριντζῆς Ἔμπορος σιδηρικῶν, Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Χαράλαμπος Ἀποστολόπουλος κινηματογραφιστής Ἐλένη Παπαγιαννοπούλου καὶ Βασ. Διαμαντόπουλος ἰατρός, Ἀναπληρωματικοὶ οἱ κ.κ Ἑλένη Κονδύλη, Νίκος Πούλος μεγαλέμπορος Ἄγγελος Δούκας ἔμπορος χρωμάτων καὶ Γεώργιος Ἀντωνιάδης Βιομήχανος.

ΣΥΝΘΕΤΙΚΟΝ ΕΛΑΣΤΙΚΟΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ ἑταιρεία ΦΑ·Ι·ΑΡΣΤΟΟΥΝ τοῦ Ὀχάϊο καὶ ἡ ἑταιρεία Γιεννιβρσαλ Ὄϊλ Πρ ντακτς τῆς Ἰλλινόϊς θὰ ἀνεγείρουν ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς συνθετικοῦ ἐλαστικοῦ καὶ διϋλιστηρίου πετρελαίου εἰς Ρουμανίαν κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως.

Πρόκειται νὰ συμμετέχῃ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν καὶ ἡ Τράπεζα Ἐξαγωγῶν — Εἰσαγωγῶν τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως μὲ χορήγησιν πιστωτικῶν ἐγγυήσεων 5ετοῦς διαρκείας, ἔναντι ἐξαγωγῆς εἰς Ρουμανίαν μὴ γεωργικῶν προϊόντων

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γραμμένο ἀπὸ τὸν κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Κ. ΒΑΓΕΝΑ

Ὅταν τὸν τελευταῖον καιρόν ὁ Σπῦρος Στεφανόπουλος εὑρίσκετο ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ συνωμίλει μαζύ μας οὐδεὶς ἐφαντάζετο ποτέ ὅτι θὰ εἰμεθα παραστάται καὶ ἀκροαταί τῆς νεκρωσίμου ἐκείνης ἀκολουθίας καὶ ἀκόλουθοι τῆς προχθεσινῆς νεκρικῆς πομπῆς του. Μὲ τὸν τόσον ἀδόκητον καὶ τόσον πρόωρον θάνατόν του, δὲν δυνάμεθα ἀκόμη νὰ πιστέψουμε ὅτι, μᾶς ἔφυγε τόσο πολύ μακρυὰ καὶ ὅτι μᾶς λείπει πλέον. Διότι ὅ,τι ὑπῆρχε ποιὸ μεγάλο πάνω στὴν ἔκφραση τοῦ ἄλτρο ἴσμοῦ μέσα στὴ ζωὴ ὅ,τι ὑπηρετοῦσε περισσότερο τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ὁμορφιὰ ὅ,τι ἔργο ἀνταπεκρίνετο καθαρώτερο στὸ νόημα τοῦ ἀνθρωπίνου προορισμοῦ, κάθε βαθύτερος παλμὸς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν κοινωνίαν, ὅλα αὐτὰ βρήκαν τὴν τέλεια ἑρμηνεία τους στὸν Σπῦρο Στεφανόπουλο καὶ ὑπῆρξεν τὸ σύμβολα ποὺ τὰ ἐπαρέδοσε ἔμπιστα, προχθές, στὸ Θεὸ, ὅταν ὁ ἀδυσώπητος χάρος ἔσβυσε τὰ νειάτα του. Ἡ ἀγάπη, ἡ εὐγένεια, καὶ κάθε τί ποὺ ὑπάρχει σὲ ψυχὴ κὸ μεγαλεῖο, εἶχαν μετρηθεῖ πάνω σ' αὐτὸν μὲ τὸ μέτρο τῆ ὑπεραφθονίας. Εἶχεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ γνωρίσματα τὰ ὁποῖα καθιερώνουν τὰς ἀξίας εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ἡ ὁποία πάντοτε τοῦ ἀνταπεκρίθη μὲ ἔντονον ἀγάπην καὶ σεβασμὸν

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἐξάρσεως καὶ τῆς ἀνωτερότητος, τοῦ ὁποίου ἦτο ἐγκυρότατος φορεὺς δεικνύει τὶ σημαίνει ἰδεαλιστής, τὶ σημαίνει σταθερὸς καὶ μεμετρημένος, μέ θαυμαστὴν εὐπρέπεια καὶ ἄλυτον συνέχειαν εὐγενείας. Εἰς αὐτὰ τὰ σπάνια χαρίσματά του θὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν αἱ ἐξέχουσαι ἀρεταί τοῦ ἀνθρώπου μέ τὴν πληρότητα τῆς συνειδήσεως μέ τὸ βαθύ αἴσθημα τῆς εὐθύνης ἀπέναντι τῶν συνανθρώπων του, μέ τὴν συνεχῆ ἑτοιμότητα τῆς καλωσύνης καὶ τῆς φυσικῆς εὐγενείας του, καθιστᾶ τὸν Σπῦρον Στεφανόπουλον μορφὴν αἰχμαλωτίζουσαν καὶ θεμελιώνουσαν φιλίας καὶ δεσμούς μεγίστης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. Τοὺς δεσμούς ἀκριβῶς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὼρα θὰ κρατοῦν τὴν μνήμην του, ἐνώπιόν μας, ἔντονον καὶ φωτεινήν. Μοιραῖον θῦμα καὶ ὁ Σπῦρος τοῦ ἀμειλίκτου νόμου τῆς φθορᾶς παντὸς ζῶντος ὀργανισμοῦ, ἡ δύναμιν τοῦ ὁποίου οὐδεὶς θνητὸς δύναται νὰ ἀποφύγῃ. Τὼρα, αὐτὴν τὴν μορφὴν τὸ γράμμα τῆς μοίρας τὴν ἔσπρωξε πέρα ἀπὸ κάθε τι ποὺ ἀγαποῦσε καί ἐλάτρευε. Πέρα ἀπὸ τὴν λατρεμένη σύζυγόν του καί τὴν τρυφερὴν ἀγάπην τῆς Μονάκριβης κορούλας του, πέρα ἀπὸ τὴν στοργὴν καί τὸ καμάρωμα. πρὸς αὐτὸν τῶν ἀρχοντικῶν γονέων του, διὰ τοὺς ὁποίους εὔχομαι πρὸς τὸν Ὕψιστον ὅπως τοὺς χαρίσῃ πᾶσαν δυνατὴν παρηγορίαν καὶ πέρα ἀπὸ τὸν ἄριστον ἐπιστήμονα καὶ ἐκλεκτὸν Δημόσιον ἄνδρα ἀδελφόν του Τὸ βαρύτατον αὐτὸ πλῆγμα πρὸς τὴν ἀρχοντικὴν αὐτὴν οἰκογένεια ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς πολυάριθμες σκληρότητες τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ὅλη αὐτὴ ζωὴ τοῦ Σπύρου, ἡ ἀπέριτος μορφὴ του, ἡ ψυχὴ του ἡ περιπαθής ὁ παρήγορος λόγος του, ἡ εὐπροσηγορία καὶ ἡ καλωσύνη του. ὅλα γενικῶς ἔπεσαν προχθές ἀπὸ τὶς κορυφές τῆς ζωῆς εἰς τὸ βάθος τοῦ τάφου καὶ τὸν εἴδαμε κατάχαμα ριγμένον καί νικημένον ἀπὸ τὴν σιωπὴ τοῦ θανάτου.

Ἀλησμόνητε ἔφεδρε συναθλητά, συνάδελφε ἐν ὅπλοις, πορεύσου πρὸς Κύριον ἐλεύθερα καί μὴν δειλιάσῃς πρὸ τοῦ μεγάλου Κριτοῦ διότι ἔχεις ἠτοιμασμένην χριστιανικὴ κώτατα τὴν ἀπολογίαν σου ἐνώπιόν του, οἱ δέ συνάδελφοί σου ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ θὰ εἶναι οἱ ἀκοίμητοι φρουροί τοῦ τάφου σου.

ΒΑΣ. Κ. ΒΑΓΕΝΑΣ

Βούτυρα
Γάλακτος ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ
ΓΟΥΝΑΡΗ 27 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 31 — 98. ΠΑΤΡΑΙ

Πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ Μ.Ε.

Κύριε Διευθυντά,

Οἱ πάντες γνωρίζουν ὅτι ὁ κ. Παπανοῦτσος εἶναι ὑπόδικος ἐναντ· τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, διότι ἀνεστάτωσε τὴν Παιδείαν σήμερον μὲ τὴν «λεγομένην» μεταρρύθμισίν του, ὡς μέλλουσαν, κατὰ τοὺς εἰδότας καί «πολλῷ κρείττονας τούτου», νὰ κρημνίσῃ τὰ δὰ τῶν αἰώνων κατάφορτα ἀπὲ αἴγλην πατροπαράδοτα τοῦ Ἔθνους. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ αἴγλη, ὁ ἥλιος τῆς δόξης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἡμπόδισεν ἄλλοτε καὶ τὸν διαβόητον Γληνὸν νὰ κομμουνιστικοποιήσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν Σχολείων.

Δυστυχῶς ὁ κ. Παπανοῦτσος θεωρεῖται διάδοχος σήμερον τοῦ Γληνοῦ (Βλέπε τὸ κύριον ἄρθρον τῆς «Ἑστίας» τῆς 5 Σ)βρίου 1950). Ὅπως ὁ Γληνὸς τότε, ἐπί Ἐλευθερίου Βενιζέλου, οὕτω καί ὁ κ. Παπανοῦτσος ἀπὸ τὸ 1946, ὅτε τὸν συνεταιρίσθη ὁ κ. Νόβας εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, ὡς καί τὸ 1950 ποὺ ἐπανέλαβε τὸ ἴδιον σφάλμα, ὑπῆρξεν ὁ κ. Παπανοῦτσος ἡ αἰτία νὰ χωρισθοῦν οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ εἰς δύο σαφῶς ἀντίθετα στρατόπεδα πρὸς τερατσίαν ζημίαν τῶν μαθητῶν.

Οἱ πάντες γνωρίζουν ὅτι αἱ μεταπολεμικαί ἀποπειρῶμεναι μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Παιδείαν τῆς Ἑλλάδος τείνουν νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς τὸ «ἀμετακίνητον» πρόγραμμα τοῦ Λένιν, κατὰ τὸ ὁποῖον «ὀλίγοι διδάσκαλοι ἀρκοῦν διὰ νὰ κερδίσουν ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ μυριάδας παιδιῶν»! Κάτι παρόμοιον ἔπεδίωξαν καί οἱ Χίτλερ διὰ τὴν Γερμανίαν καί Μουσολίνι διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ἡ προσπάθεια ἀποτυγχάνει πρὸ τοῦ ὄγκου τῶν ἐθνικοφρόνων διδασκάλων καί καθηγητῶν, χάρις εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τὸ 1950 ἀφήρεσαν τὸ κάθισμα ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Παπανούτσου ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ἀρνηθέντες συνεργασίαν, αὐτὸς δέ ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ὡς Ὑπουργὸς τὸν ἀπέπεμψε. Σήμερον ὅμως ἀμφότεροι συναποχαιρέτησαν τὸν ἀείμνηστον ὑπουργόν Ἀκρίταν.

Ἄραγε ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου ἀγνοεῖ τὴν δράσιν τοῦ κ. Παπανούτσου, ὡς Ἐκπαιδευτικοῦ, ἡ ὁποία προύκάλεσε τὴν ἐπέμβασιν εἰσαγγελέως καί Ἀστυνομιῶν; Ἀγνοεῖ τὰ περί «Ἠθικῆς» διδάγματά του; Ἀγνοεῖ τὸν σχηματισθέντα «φάκελον» εἰς βάρος του καί παραπομπήν του εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 1 τότε ἀποφάσεώς της ἐπροτείνεν τὴν ἀπόλυσίν του «δι' ἔλλειψιν ἤθους κλπ» ;

Ἀνακρινόμενος καί ὁ καθηγητὴς τοῦ Παν)μίου ἀείμνηστος Σπ, Καλλιάφας ἀπήντησε τότε: «ὁποῖος εἶναι ὁ Παπανοῦτσος τὸ ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος εἰς τὰ βιβλία του».

Καί ἐρωτῶμεν: Ἐξηφανίσθη σήμερον ὁ «φάκελος» τοῦ κ. Παπανούτσου ἢ ἀπεχαρακτηρίσθη; Ἤλλαξεν ἰδεολογίαν μήπως καί ἀρνεῖται ἑαυτὸν ὁπότε εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν Παιδείαν; Πῶς ὅμως; Ἀφοβος ἀντιμετωπίζει καί τὴν ὀργὴν τῆς Ἐκκλησίας καί τὴν ἀηδίαν, πού δοκιμάζει ὁ λαός ἀπὸ τὴν μετάφρασιν τῆς Ὀδυσσείας τοῦ Ὁμήρου τῆς Α' τάξ. Γυμνασίων; Ἐκρέμασε λοιπόν ἡ Κυβέρνησις Γ. Παπανδρέου τὴν Ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν δηλ. τούς μαθητάς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν ὑποπτον λαιμόν τοῦ κ. Παπανούτσου χωρίς νὰ ὑπολογίζῃ κανένα; ; Εἰς τὰ μεγάλα αὐτὰ ἐρωτήματα, ἂν δέν ἀπαντᾷ ἡ Κυβέρνησις, ἀσφαλῶς θὰ ἀπαντήσῃ ἐν καιρῷ ὁ λαός πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διότι τὴν τοιαύτην μεταρρύθμισιν δέν ἀποδέχεται ὡς τετελεσμένον τέρμα διὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἑλληνικὴ νεότης, τὸ Ἔθνος μας. Ἀλλ' εὐτυχῶς ὑπάρχουν τίμιοι Ἐκπαιδευτικοί, πλῆθος δέ ἀληθεῖς ἐργάται τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου, πού ἀγωνίζονται νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦν οἱ Ἐλληνόπαιδες ἀπὸτὰ θεμέλια τῆς πνευματικῆς καί ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ Ἔθνους μας. Τὸ τιμημένον Ἐκπαιδευτικὸν σῶμα τῆς Ἑλλάδος συνέλαβε τὰ μέγιστα εἰς τὴν δόξαν της κατὰ τὸ 1912 — 1913 καί τὸ 1940 ὅτε καί πολλοί Ἐκπαιδευτικοί ἔπεσαν ὑπέρ Πατρίδος, ἀλλὰ καί πολλοί ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιτήδειοι καί ἀπόλεμοι συνάδελφοί των ἔσπευσαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον των διὰ νὰ καταλάβουν τὰς ἡγέτιδας θέσεις, ὅπου παρέμειναν φαῦλοι καί ἀμετακίνητοι, καθημερινῶς ταπεινούμενοι ἐκ τῆς ἐπιθέσεως κατ' αὐτῶν ὑπὸ σωφρόνων Ἐκπαιδευτικῶν (Βλέπε πρακτικὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 52)948 ἀπόφασεως τοῦ Β΄ Κακουργοδικείου Πειραιῶς) διὰ τὴν ἐν τῷ προσώπῳ των «καλπάζουσαν σηψαιμίαν τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας», ὡς τότε ἐχαρακτηρίσθη αὐτὴ ἡ κατάστασις!

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ προχθεσινὴ διὰ τῶν ἐφημερίδων διαμαρτυρικὴ ἐκδήλωσις τῆς Ἑνώσεως τῶν Λειτουργῶν Μ. Ἐκπαιδεύσεως κακῶς θίγει τὸν ἀντικειμενικῶς πάντοτε κρίνοντα «Ἐθνικὸν Κήρυκα», ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἐνῶ ἡ ἀξιότιμος Ἕνωσις εἶχε τὴν τόλμην διὰ τοῦ ὑποβληθέντος ὑπ' ἀριθ. 88)28—6—1946 λαμπροῦ καί ἱστορικοῦ ὑπομνήματός της νὰ ζητήσῃ τὴν ἄμεσον ἀπομάκρυσιν τοῦ κ. Παπανούτσου ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας σήμερον ἐμφανίζεται νὰ κύπτῃ